

[Maigaard.]

beslutning om at tale med én stemme under plenardebatten et skridt, som for Danmarks vedkommende er af større udenrigspolitisk rækkevidde.

Ved hvilken lejlighed har udenrigsministeren rådført sig med folketinget eller et udvalg under dette, før dette skridt af større udenrigspolitisk rækkevidde blev foretaget?

Udenrigsminister *K. B. Andersens* svar (9/10 75):

Den begrundelse, hr. Maigaard giver for sit spørgsmål om den udtalelse, den italienske udenrigsminister på de ni EF-landes vegne fremsatte som en del af sit indlæg under FN's plenardebat, rummer to helt afgørende fejltagelser. Hr. Maigaards spørgsmål savner derfor baggrund i de faktiske forhold.

Hr. Maigaard hævder, at det nordiske udenrigspolitiske samarbejde aldrig er nået så vidt, at det er lykkedes at optræde med en fælles ordfører.

Som enhver, der følger FN-arbejdet, ved, er dette forkert. De nordiske lande har igenom årene i utallige tilfælde både i FN, i dets særorganisationer og i andre internationale organisationer optrådt med fælles talsmand både i mere almene indlæg og i stemmeforklaringer. Dette vil ganske utvivlsomt også komme til at gøre sig gældende i den nuværende FN-samling.

Hr. Maigaard anfører endvidere, at de ni EF-landes beslutning om at tale med én stemme under plenardebatten er et skridt, som for Danmark er af større udenrigspolitisk rækkevidde.

Man må heraf få det indtryk, at hr. Maigaard er uvidende om, at det langt fra er første gang, at de ni EF-lande — på samme måde som det altså har været og stadig er tilfældet med de nordiske lande — har fælles talsmand i FN. Hvad specielt generaldebatten angår, kan henvises til, at den franske udenrigsminister gjorde nogle bemærkninger på de Ni's vegne under generaldebatten i fjor. På FN's 7. ekstraordinære generalforsamling for nylig talte den italienske udenrigsminister på EF's vegne, og det er ikke usædvanligt, at de Ni i FN-generalforsamlingens udvalg fremkommer med fælles ind-

læg eller stemmeforklaringer, når det forekommer muligt, ønskeligt og praktisk.

Hvad endelig angår den direkte anledning til hr. Maigaards spørgsmål, nemlig den italienske udenrigsministers bemærkninger i sit indlæg på den nuværende 30. generalforsamling, kan jeg oplyse, at det, den italienske udenrigsminister gjorde ved den pågældende lejlighed, var at redegøre for de principielle og meget positive synspunkter vedrørende FN-arbejdet — også dets åbne karakter — som kom til udtryk i den erklæring, der blev vedtaget på EF-regeringschefsmødet i Bruxelles i juli.

Det er jo helt naturligt, at når de ni lande vedtager en erklæring om FN i en for FN vanskelig periode, at den så også bliver præsenteret for FN's medlemskreds. Jeg tror bl. a., det var vigtigt, at det blev slået fast netop i denne situation, at alle ni EF-lande er enige om det afgørende vigtige i, at alle stater, der ønsker at blive medlem af FN, kan blive det, og at man ikke må krænke medlemsstaternes rettigheder. Selvfølgelig kunne man have valgt den fremgangsmåde at lade alle ni udenrigsministre gentage dette. Jeg finder den valgte fremgangsmåde mere praktisk.

Hvad angår de eksempler, den italienske udenrigsminister i øvrigt berørte som udtryk for FN-initiativer, de Ni på forskellig vis bakker op, drejede det sig udelukkende om emner, hvor det udenrigspolitiske nævn er blevet holdt løbende underrettet om de danske synspunkter.

Jeg skal for en ordens skyld tilføje, at jeg naturligvis under mit ophold i New York i den danske delegation nøje redegjorde for det italienske indlæg og dets omtale af de fælles EF-synspunkter på FN's situation og opgave netop nu.

Af *Steen Folke* (VS) til handelsministeren (29/9 75):

„Finder ministeren det acceptabelt, at elektronikfirmaet STORNO i den nuværende beskæftigelsessituation overflytter en produktion til 40 mill. kr. fra sin fabrik i København til sin fabrik i Flensburg, fordi det er mere profitabelt?“

(Spm. nr. 16).